

Методики, що використовуються психологами, дозволяють побачити типову поведінку учасників та вплив її на близьких людей, а також допомагають налагодити соціальне мікросередовище дитини, та виправити наслідки неправильного батьківського виховання, спілкування [1].

Роблячи висновки ми можемо сказати, що взаємовідносини між батьками та дитиною є одними з найперших і найважливіших стосунків, які з'являються у дитини. Ці відносини є фундаментом для розвитку міжособистісних відносин у подальшому житті дитини в соціумі. Як і будь-які інші стосунки, взаємовідносини між батьками та дитиною також проходять етапи злетів та падінь. Часто проблеми між батьками та дитиною можуть мати негативні наслідки, якщо вчасно не відреагувати та не вирішити їх. Необхідно формувати здорові стосунки між батьками та дітьми з раннього віку.

Список використаних джерел

1. Baumrind, D. (1971). Principles of ethical conduct in the treatment of subjects: Reaction to the draft report of the Committee on Ethical Standards in Psychological Research. *American Psychologist*, 26(10), 887–896. DOI <https://doi.org/10.1037/h0032145> (дата звернення 10.10.2022).

2. Gary gilles, LCPC. Navigating Different Types of Conflict Between Parents and Children. *Mental Help.net* URL: <https://www.mentalhelp.net/blogs/navigating-different-types-of-conflict-between-parents-and-children/> (дата звернення 10.10.2022).

3. Kalpana M, MA. Parent-Child Relationship: Why Is It Important And How To Build It. *Mom Junction* URL: https://www.momjunction.com/articles/helpful-tips-to-strengthen-parent-child-bonding_0079667/#types-of-parent-child-relationships (дата звернення 10.10.2022).

Науковий керівник: канд.політ.наук, доцент Третякова Т.М.

Кіосе Антоніна Сергіївна

студентка 2-го курсу факультету психології, політології та соціології
Національного університету «Одеська юридична академія»

ГЕНДЕРНІ СТЕРЕОТИПИ «ФЕМІНІЗМУ-МАСКУЛІЗМУ» В СОЦІАЛЬНИХ УЯВЛЕННЯХ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Дана тема досить актуальна, оскільки сучасний рівень розвитку суспільства, з його глибинними соціальними перетвореннями, вказує на значний інтерес молоді до цього питання.

Гендерні стереотипи – це узагальнене уявлення або упереджене уявлення про атрибути, характеристики чи ролі, якими повинні володіти або виконувати жінки та чоловіки. Гендерні стереотипи є шкідливими, бо вони часто обмежують здатність жінок і чоловіків розвивати свої професійні та особистісні здібності, робити вибори, від яких залежить подальше життя.

Гендерні стереотипи поділені на декілька груп: стереотипи професійної діяльності у жінок і чоловіків, стереотипи фемінності-маскулінності, стереотипи зовнішності, гендерні стереотипи пов'язані з соціальними ролями [2].

Гендерні стереотипи прийшли з давніх часів, і з'явилися через те, що історично модель гендерних міжособистісних відносин будувалась так, що статеві чинники мали більшу важливість і переважали над відмінностями особистостей чоловіків та жінок. Якщо розглядати теорію соціальних ролей, про які вже було написано вище, гендерні стереотипи прийшли внаслідок гендерних ролей. Чоловіки добувають їжу, значить вони сильні, а якщо сильні то головні, тощо.

Вчені виділяють у гендерних стереотипів такі функції як: пояснювальна функція, регуляторна функція, диференційна функція, ретрансляційна функція, захисна чи оправдуюча функція [4].

Після проведеного в 2016 році опитування, було виявлено, що в українському суспільстві є деякі стереотипи, що не роблять життя людей кращим а навпаки руйнують його [3].

Розглядаючи рухи, що борються проти гендерних стереотипів, ми бачимо, що найголовнішим є фемінізм, рух за права і свободу жінок, що бореться в першу чергу за права жінок, та рівні права між чоловіками і жінками, а також з патріархатом, що і є на думку радикальних феміністок проблемою і витоком всіх гендерних стереотипів, як в сторону чоловіків так і в сторону жінок. Наступним рухом є маскулізм, не такий поширений, як фемінізм, рух за права чоловіків, який намагається протистояти патріархальним установам і гендерним стереотипам про чоловіків в суспільстві.

В історії фемінізму були три хвилі. Перша хвиля фемінізму характеризується боротьбою жінок за право голосувати, і відома як суфражистський рух. До кінця 19 століття цей рух став всесвітнім, і з того часу почали використовувати терміни «феміністичний рух» та «фемінізм». Перша хвиля фемінізму включала в себе масові демонстрації, організовані дебати, видання газет, створення міжнародних жіночих організацій. До 1920-х років в більшості європейських країн і Північної Америки жінки нарешті отримали право голосу. Друга хвиля фемінізму. У США та Західній Європі феміністичний рух відродився до 1970-х років. В той час з'являлися різні течії фемінізму, які по різному бачили одну спільну мету. Третя хвиля фемінізму. Ця хвиля в основному стосується саме американського руху 1990-х років, і вона була реакцією на негативну реакцію консервативних політиків та ЗМІ, які оголосили про кінець

фемінізму. Четверта хвиля продовжує боротись з актуальними проблемами насильства, гендерних стереотипів, і багатьма іншими проблемами сучасного суспільства від яких страждають жінки.

Радикальний фемінізм це філософія, яка підкреслює патріархальне коріння нерівності між чоловіками та жінками, або, точніше, соціальне домінування чоловіків над жінками. Ліберальний фемінізм є поширеним напрямком сучасного фемінізму. Як політична філософія, ліберальний фемінізм виступає за юридичні та політичні права жінок. Марксистський фемінізм був зосереджений на експлуатації жінок під час капіталістичної системи з великою кількістю праці, яку їм доводилося робити. Антирасистський фемінізм – в основі цієї течії лежить переконання, що темношкірим жінкам треба боротись не тільки з сексизмом, а і з расизмом, основна ідея його полягає в тому, що фемінізм має базуватись не тільки на боротьбі за жіночі права, а і на антирасистських ідеях. Постмодерністський фемінізм – це течія, яка наголошує на важливості політичних і соціальних факторів у розумінні гендеру. Культурний фемінізм – це різновид фемінізму, що підкреслює важливі відмінності між жінками та чоловіками, засновані на біологічних відмінностях у репродуктивній здатності [1].

Маскулізм це низка політичних рухів, ідеологій і соціальних рухів, які мають спільну мету: визначити, встановити та досягти політичних, економічних, особистих і соціальних прав для чоловіків. Основоположником правозахисного чоловічого руху вважають британського філософі та історика Ернеста Белфорта Бакса, який працював в кінці XIX – початку XX століття.

Щодо змісту зазначеної проблеми нами було проведено опитування серед студентської молоді у кількості 52 особи. Середній бал між всіма опитаними – 23,1 з 29, де 29 – відсутність підтримки стереотипів. Це гарний результат, який показує, що гендерні стереотипи не так вже і розповсюджені серед студентської молоді.

Список використаних джерел

1. Armstrong, E. Marxist and Socialist Feminism. Study of Women and Gender: Faculty Publications, Smith College, Northampton, MA. 2020. URL: https://scholarworks.smith.edu/swg_facpubs/15
2. Ткалич М. Г. Психологія гендерної взаємодії персоналу організацій / М. Г. Ткалич. – Київ-Запоріжжя, 2015.
3. Єрмолаєва Т. В. Гендерні стереотипи у сучасному українському суспільстві. 2016. URL: <http://ir.duan.edu.ua/bitstream/123456789/2900/1/15.pdf> (дата звернення: 09.11.2022).
4. Кубрякова Е.С. Короткий словник когнітивних термінів. URL: <https://www.livelib.ru/book/1000828757-kratkij-slovar-kognitivnyh-terminov-elena-kubryakova/> (дата звернення: 09.11.2022).

Науковий керівник: канд.політ.наук, доцент Третьякова Т.М.